

РЕШЕНИЕ

№ 289

гр. Русе, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XIV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Милен Ив. Бойчев

при участието на секретаря А.П.Х.
като разгледа докладваното от Милен Ив. Бойчев Гражданско дело № 20234520106625 по описа за 2023 година

за да се произнесе, съобрази:

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл. 344, ал.1 т.1 и т. 2 КТ от Б. А. Ц. против „Топлофикация Русе“ АД.

Ищецът твърди, че е работил в ответното дружество като монтьор РМО в звено „Нагревни повърхности“, цех „Централизиран ремонт“, направление „Ремонт и инвестиции“, На 23.10.2023г. му била връчена заповед за дисциплинарно наказание „Уволнение“, с № ***/23.10.2023 г. на основание чл. 330 ал. 1 т.6 във вр. с чл. 190, ал. 1 т. 3 и чл. 188 т. 3 КТ. Като причина за налагане на наказанието било посочено „На 28.08.2023 г. е извършена ревизия на дюзи на рециркулационни помпи, чието почистването е било възложено на работна група, състояща се от двама работници: С.Б.Г. и Б. А. Ц. (ревизията-отбелязана в Оперативен дневник на Инсталация за почистване на димни газове), която ревизия констатирала, че са запушени 63 броя дюзи, като 48 от тях са били възложени за почистване на работната група, в която са участвали двамата работници, което представлявало неизпълнение на възложената работа и неспазване на техническите и технологичните правила - нарушение на чл. 36, т.3 от Правилник за вътрешния трудов ред (ПВТР), както и чл. 190, ал. 1 т. 3 КТ - системни нарушения на трудовата дисциплина".

Ищецът оспорва заповедта като незаконосъобразна, издадена при

злоупотреба с права от страна на работодателя, поради единственото му желание, чрез законно допустими средства да постигане една единствена цел – прекратяване на трудовия му договор по най - неблагоприятен за ищеца начин – дисциплинарно уволнение.

Ищецът счита, че заповедта, с която му е наложено дисциплинарното наказание е немотивирана, от изложеното в нея не ставало ясно какво нарушение е допуснал, в какво се изразява неизпълнението на възложената му работа и пр. Твърди, че не е допускарал нарушения на трудовата дисциплина, изразяващи се в системност, както било посочено в заповедта. В последната липсвала преценка за тежестта на твърдяното нарушение, както и за субективното отношение на ищеца. Сочи още, че работодателят е допускарал нарушения и при изискването от него на обяснения по реда на чл. 193 КТ, тъй като в искането не било посочено по ясен и разбираем начин нарушението, за което следвало да даде обяснения.

По изложените съображения ищецът моли да бъде постановено съдебно решение, с което да се отмени заповед №***/23.10.2023г. на изпълнителния директор на „Топлофикация Русе“ АД като незаконосъобразна и да бъде възстановен на заеманата от него длъжност.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът изразява становище за неоснователност на предявените искове. Твърди се, че правата и задълженията на ищеца и ответното дружество по трудовото правоотношение, в което се намирали са детайлно уредени в трудовия договор между страните, длъжностната характеристика на ищеца, Правилник за вътрешния трудов ред, Правилник за заплащане на труда, действащи в ответното дружество, както и нормативната уредба уреждаща специфичната дейност на дружеството. Сочат се извършени дисциплинарни нарушения от ищеца, за едно от които е бил наказан – неизпълнение на възложена работа, неспазване на техническите и технологичните правила и произвеждане на некачествена продукция и за друго за което не е – преждевременно напускане на работа, неуплътняване на работното време, които нарушения предшестват дисциплинарното нарушение, дало основание за издаване на оспорената заповед. Твърди се, че ищецът при работата си в екип с още един работник в периода 03.04 - 17.08.2023г. не са извършили възложена им работа – почистване на 48 бр. запушени дюзи на рециркулационни помпи, което обстоятелство било безспорно установено и дало основание за реализиране

дисциплинарната отговорност на ищеца. Ответникът счита, че дисциплинарното производство срещу ищеца е проведено при спазване на всички изисквания на КТ и не са допуснати твърдяните с исковата молба нарушения, като наложеното дисциплинарно наказание е законосъобразно и съответстващо на тежестта на установените нарушения. По тези съображения се моли исковата претенция да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съобразявайки становищата на страните, събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и приложимият закон, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Няма спор по делото, че на основание трудов договор №**/17.05.2019г. между страните по делото е възникнало трудово правоотношение, по силата на което ищецът е назначен в предприятието на „Топлофикация – Русе“ ЕАД (понастоящем АД) да изпълнява длъжността „Монтьор, ремонт на машини и оборудване (зв. „Нагревни повърхности“).

Според длъжностната характеристика за посочената длъжност, приложена по делото и с която ищецът е бил запознат (на 21.05.2019г. когато се е подписан собственоръчно под нея), основната функция на длъжността е извършване на профилактика, текущо поддържане и ремонт на всички нагревни повърхности и очистващи съоръжения собственост на дружеството работодател. Освен конкретно посочените дейности в длъжностната характеристика, в т.2.7. от същата е посочено, че работникът следва да извършва и други работи, възложени му от механика.

С доклад ***/13.04.2023г., главният инженер механик Г. И. (пряк ръководител на ищеца) и директорът по ремонта И.Х. са сигнализирали изпълнителния директор, че на 12.04.2023г. Б. Ц. е напуснал работното си място в 15.00 часа и не е се е върнал на обекта да завърши работата си, като е оставил колегите си И. Д. К. и Г. С.С. да довършат работата по изкърпване на тръбопроводи към въздушни клапи на мелница А8 и 8Б на Котел 8. За това констатирано от работодателя нарушение на трудовата дисциплина, на ищеца не е наложено дисциплинарно наказание, а със Заповед №***/24.04.2023г. го е лишил от премия за три месеца, която премия според правилника за заплащане на труда в ответното дружество представлява стимулиращи плащания, които не са част от основната работна заплата, не се вписват в трудовия договор и се определят ежемесечно по преценка на работодателя в зависимост от обема и качеството на изпълнение на работата. За посочената

заповед ищецът е узнал след като е получил фиша си за заплата за следващия работен месец.

С доклад ***/05.06.2023г. главният инженер механик Г. И. (пряк ръководител на ищеца) и директорът по ремонта И.Х. са сигнализирали изпълнителния директор, че на 20.06.2023г. Б. Ц. не е извършил качествено възложена му работа – установено е несъосие на отворите на пробити от него детайли (не е пробил дупки там където му е указано). Поради това некачествено изпълнение се е наложило конструктивно изменение и доработка от друг монтьор. След изискани от ищеца обяснения за случая по реда на чл. 193 ГПК му е наложено дисциплинарно наказание със Заповед №***/27.07.2023г. „Предупреждение за уволнение“, която заповед е връчена надлежно на ищеца и като необжалвана е влязла в сила.

За периода от 03.04.2023г. до 17.08.2023г., чрез изпълняващия длъжността Главен механик на цех „Централизиран ремонт“ инж. Г. И., на ищеца Б. Ц. е възложено (с нареждане) да извърши демонтаж, почистване и монтаж на дюзи на рециркулационни помпи с №1,3,4,5 и 6 в Инсталацията за почистване на димни газове на топлоелектрическата централа. Извършената работа от ищеца по почистване на дюзите е отбелязана в Дневник за работа с нареждане и работни листи извлечение от Работен дневник.

На 20.08.2023г. Инсталацията за почистване на димни газове (ИОДГ) от серни окиси е спрЯ. за почистване и ремонт, а на 28.08.2023г. е направена ревизия от персонал на ИОДГ при ответното дружество, в това число и инженер химика - свид. Р. П., при която е констатирано, че 48 от дюзите, които са почиствани от ищеца са запушени. С доклад ***/06.10.2023г. констатацията от ревизията е докладвана на изпълнителния директор от инженер химика Р. П.. С Доклад ***/11.10.2023г. заместник директорът по ремонт и инвестиции е направил предложение до изпълнителния директор на дружеството за налагане на дисциплинарно наказание на ищеца. По образуваната дисциплинарна процедура от него са изискани и дадени на 13.10.2023г. писмени обяснения.

Съобразявайки събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства и становището на заместник директора по ремонта дадено на 17.10.2023г. с рег. №***, изпълнителният директор на ответното дружество е издал оспорената в настоящото производство Заповед №***/23.10.2023г., с която на основание чл. 330, ал.2, т.6 КТ във вр. с чл. 190, ал.1 т.3 и чл. 188 т.3

КТ налага на Б. А. Ц. дисциплинарно наказание „Уволнение“. Като причини за налагане на наказанието в заповедта е посочено установеното от ревизията на 28.08.2023г. запушване на дюзи, 48 от които са били възложени за почистване на работна група с участието на Б. Ц., което представлява неизпълнение на възложена работа и неспазване на техническите и технологичните правила и нарушение на чл. 36, т.3 от Правилника за вътрешния трудов ред, както и на чл. 190, ал.1 т.3 КТ – системни нарушения на трудовата дисциплина. В заповедта е посочено, че от ищецът е извършил още две дисциплинарни нарушения, за едно от които има наложено и влязло в сила дисциплинарно наказание, а за другото издадена заповед за лишаването му от премия.

Според показанията на свидетеля Р. А. П., същият е назначен на длъжността „инженер-химик почистващи съоръжения“ в ответното дружество, като служебните му задължения включват технологичното и административното ръководене на процесите по почистване на димни газове в топлоцентралата. Същият отговаря за правилното ръководене на процесите по почистването. С показанията си свидетелят разяснява същността, начина на функциониране и поддържането на инсталацията за почистване на димни газове в топлоцентралата. Общият брой на дюзите в инсталацията бил около 200, разделени на 6 полета и за нормалното функциониране на системата било достатъчно да се използват около 30-40 от дюзите, а останалите били необходими като резерв, тъй като се запушвали при работа и периодично следвало да се почистват, при което не можело да се използват. На ищеца и негов колега (свид. С.Г.) било възложено да извършат почистване на запушени дюзи в периода от месец април 2023г. до преди започване на ремонта на системата през месец август 2023г. През това време системата работела, като се почиствали неработещите от нея съоръжения. Почистването не било рискова дейност, не изисквало особена квалификация, а представлявало механично почистване на наслоения от използваните варови разтвори по отворите на дюзите. Нямало правила за тази дейност. В края на лятото била направена ревизия на системата, констатациите от която били описани в оперативен дневник. По време на ревизията било установено, че голям брой от дюзите са запушени, включително и такива, които били отбелязани като почистени от ищеца и неговия колега. Свидетелят е категоричен, че запушване като установеното по време на ревизията не би

могло да се получи от кратко използване на дюзите, тъй като налепът по тях се наслаждал бавно във времето, за да се запустат трябвало да работят по няколко месеца.

Свидетелят И. М. И., установява, че е работил на длъжността „Старши оператор на станция Сeroочистваща инсталация“ в ответното дружество. Известно му било, че през изминалото лято ищецът и негов колега почиствали запустени дюзи на инсталацията. Извършената от тях работа се отбелязвала в дневник. Всяка година в края на лятото се правел планов ремонт в централата, спирала се работата и на сeroочистващата система. Направена била в края на изминалото лято ревизия на всичките около 200 дюзи, чиято работа била спрЯ.. Свидетелят участвал в ревизията, като пълнел дюзите с вода, а други служители, включително и химикът Р. П. наблюдавали коя от тях работи. По време на плановия ремонт и ревизията присъствали много хора от персонала. Според свидетеля ако дадена помпа от системата работи е нормално да се запустат дюзи от нея за месец – два, а ако не е пускана не биха могли да се запустат.

Свидетелят Г. С. И. установява, че работи като инженер-механик в ответното дружество и като такъв е бил пряк ръководител на ищеца и му е възлагал задачи и отчитал свършената от него работа. През месец април свидетелят лично констатирал, че ищецът и неговия колега С.Г. са напуснали по-рано работното си място. Също така лично констатирал, че неправилно същите двама работници са изпълнили възложената им от него работа по разпробиването на отвори в около 20 планки, за което изготвил съответните доклади до ръководството на дружеството. Според свидетеля преди случая от месец април 2023г. имало и други констатирани случая от ищеца и колегата му Гичев да не спазват и уплътняват работното си време, за което им било обръщано внимание от негова страна. Предприетите от свидетеля действия по изготвяне на доклади за констатираните нарушения вече били „крайни действия“. Налагало се свидетелят да дава обяснения пред своя пряк ръководител зам. директора по ремонта И.Х. за некачествено свършена работа поради пропуск на подчинените му работници, включително за по-ранно тръгване на работниците, за разширяване на обедната почивка и пр. Извън работа свидетелят няма отношение с ищеца и колегата му Гичев, нямал лична вражда към тях, просто като пряк техен началник бил отговорен за спазването на трудовата дисциплина и настоявал за това.

Свидетелят И. Д. К. установява, че работи на длъжността „Монтьор нагревни повърхности“. За случая с ищеца Б. и колегата им С. през месец април 2023г. си спомня, че им била възложена обща работа заедно с още един колега Г.. Четиримата работели през деня заедно, отваряли един въздуховод, който трябвало да бъде затворен до края на деня. Въпреки, че работата не била свършена, Б. и С. отишли в 15,00 часа да пият кафе и не се върнали. Наложило се други колеги от съседна група да им помогнат да завършат работата си. Работното им време било до 16,30 часа. Свидетелят не бил забелязал към ищеца и колегата им С. да има тенденциозно поведение от страна на когото и да е било в предприятието. Те също не били изразявали оплаквания. Освен този случай свидетелят не си спомня за друг, в който двамата да са си тръгнали по-рано.

Като свидетел по делото е разпитан и С.Б.Г., който установява подробно как им е била възлагана работата в ответното дружество, начина по който са я свършили и счита, че спрямо него и ищеца е налице тенденциозно поведение от страна на ръководството, насочено към тяхното уволнение поради обстоятелството, че във връзка с лишаването им от допълнително възнаграждение след случая от месец април са направили опит да потърсят адвокатски съвет и да защитят правата си. Свидетелят получил същите дисциплинарни наказания като ищеца и понастоящем имал образувано и висящо граждански дело за отмяна на дисциплинарното му уволнение.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Ищецът е предявил иск за признаване на уволнението му за незаконосъобразно. Уволнението е едновременно дисциплинарно наказание и акт на прекратяване на трудовото правоотношение.

Предпоставки за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ е да е налице извършено от работника или служителя нарушение на трудовите му задължения, нарушението да е някое от примерно изброените в чл. 190 КТ или друго тежко нарушение и при налагане на наказанието да са спазени всички императивни изисквания на закона – да е наложено с писмена мотивирана заповед, в която да са посочи нарушителят, нарушението, кога е извършено, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага, заповедта да изхожда от компетентен орган, наказанието да е наложено в преклузивните срокове по чл. 194 КТ (не по късно от 2 месеца от откриването

му и не по-късно от 1 година от извършването му), както и да е проведена процедурата по чл. 193 КТ за изискване на обяснения от работника или служителя.

В случай, че при налагането на дисциплинарното наказание са допуснати нарушения на посочените от закона изисквания за провеждане на дисциплинарното производство и за мотивиране на заповедта, съдът следва да отмени като незаконосъобразно дисциплинарното наказание без да обсъжда дали е извършено посоченото дисциплинарно нарушение и съответства ли неговата тежест на наложеното наказание.

В конкретния случай оспорената заповед е издадена от изпълнителния директор на ответното дружество-работодател, който се явява компетентен орган да налага дисциплинарно наказание по смисъла на чл. 192 КТ, но начинът по който е мотивирана заповедта не съответства на изискването на чл. 195, ал.1 КТ. Последното е въведено с оглед предвидения в чл. 189, ал. 2 КТ принцип за еднократност на наказанието; с оглед съобразяване на сроковете по чл. 194 КТ и възможността на наказания работник за защита в хода на съдебното производство по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ. Когато изложените мотиви са достатъчни за удовлетворяване на тези изисквания, заповедта отговаря на чл. 195, ал. 1 КТ. Когато нарушенията са осъществявани многократно в рамките на определен период; когато спецификата на изпълняваната работа не позволява откриване на точния ден и час на извършването им предвид невъзможността за отчитане на отделните действия, а контролирането им е възможно само като краен резултат, изискванията на чл. 195, ал. 1 КТ са изпълнени с посочване на периода на извършване на поредицата от нарушения (в този смисъл Решение № 676 от 12.10.2010 г. на ВКС по гр. д. № 999/2009 г., IV г. о., ГК и др.). Издадената писмена заповед за дисциплинарно наказание във всички случаи трябва да е мотивирана, тъй като уволнението подлежи на съдебен контрол, за да се провери конкретната преценка на работодателя като наказващ орган, за тежестта на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, като се вземе предвид поведението на работника или служителя.

В оспорената заповед обаче липсва посочване на времето или периода в който е извършено твърдяното нарушение, който пропуск на работодателя е съществен и действително възпрепятства правото на защита на работника в настоящия процес. Така в хода на производството има направено възражение

от процесуалния представител на ищеца, че през определен период от време той е бил командирован от работодателя си в друго предприятие, но поради непосочване на времето на нарушението не може да се извърши проверка дали по същото е бил на работа при ответника. Липсва и препращане в заповедта към друг документ, в който нарушението за което се налага дисциплинарно наказание да е описано съобразно изискването на чл. 195, ал.1 КТ. Посоченият пропуск е достатъчно основание оспорената заповед да бъде отменена като незаконосъобразна.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че в заповедта липсва описание и на нарушението. Работодателят се е задоволил да посочи, че ревизия е констатирала, че част от възложените за почистване на ищеца и негов колега дюзи са запушени, но не е посочил, какъв извод прави от тази констатация – например че запушването сочи на неизпълнение на възложената работа по почистване, което съдът може само да предполага, доколкото запушването може да се дължи и на обичайното им използване, като технически закономерна негова последица. Т.е. в заповедта не е посочено конкретно коя възложена работа ищецът не е свършил, а единствено констатиран при ревизията факт, като работодателят е следвало да изложи изводите си от този факт, верността на които да се провери в настоящото производство.

На следващо място в заповедта е посочено, че е налице неизпълнение на възложена работа и неспазване на техническите и технологичните правила, както и системни нарушения на трудовата дисциплина. В случая не се установява да са налице нормативно регламентирани или установени от работодателя (или производителя) технически и технологични правила за почистване на дюзите на РЦП, за да може да се обоснове тяхното нарушение от ищеца. Дори свидетелят Р. П. отрича съществуването на такива. Също така поради липса на описание на нарушението и времето или периода в който е извършено не би могло да се обоснове и наличието на системност в нарушението на трудовата дисциплина.

В заповедта са посочени още две нарушения на трудовата дисциплина от ищеца, даващи основание за издаването □. Доколкото обаче за едното няма наложено дисциплинарно наказание, работодателят е следвало и по отношение на него да спази горепосочените изисквания на чл. 195, ал.1 КТ. Същият обаче се е задоволил да препрати към Заповед от 24.04.2023г. за

неначисляване на премия, която не е заповед за налагане на дисциплинарно наказание, не съдържа описание на нарушението, въобще не е мотивирана, а и не е връчвана на ищеца.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспорената заповед е незаконосъобразна поради допуснатите формални нарушения при мотивирането □ от работодателя. В този случай предявеният иск за отмяна □ следва да бъде уважен без да се обсъжда дали ищецът е извършил дисциплинарни нарушения, каква е тяхната тежест, налице ли злоупотреба с право от страна на работодателя, съответства ли възложената работа на трудовата функция на ищеца и пр.

Основателността на предявения иск по чл. 344, ал.1 т.1 предполага уважаване и на обусловения от него втори иск с правно основание чл. 344, ал.1 т.2 КТ – за възстановяване на заеманата от ищеца длъжност.

При този изход на спора в тежест на ответника следва да се възложат направените от ищеца разноски за процесуално представителство по делото в размер на адвокатско възнаграждение съобразено с чл.7, ал.1, т.1 НМАВ или сумата от 933лв. При определяне на това адвокатско възнаграждение съдът съобразява направеното от ответника възражение по чл. 78, ал.5 ГПК и прекратеното производство по иска с правно основание чл. 344, ал.1 т.3 вр. чл. 225, ал.1 КТ.

На основание чл. 78, ал.6 ГПК ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на РС – Русе държавна такса по делото в размер на 80лв.

Така мотивиран, районният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна Заповед №***/23.10.2023г. на изпълнителния директор на „Топлофикация Русе“ АД, с която е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение” и е прекратено трудовото правоотношение с **Б. А. Ц.** с ЕГН***** с адрес гр. Русе, *****.

ВЪЗСТАНОВЯВА **Б. А. Ц.** с ЕГН***** с адрес гр. Русе, ***** на заеманата от него работа преди уволнението – „Монтьор, ремонт на машини и оборудване“ в звено „Нагревни повърхности“, цех

„Централизиран ремонт“, направление „Ремонт и инвестиции“ в „Топлофикация Русе“ АД.

ОСЪЖДА „Топлофикация Русе“ АД ЕИК117005106, представлявано от изпълнителния директор Севдалин Желев, със седалище и адрес на управление гр. Русе, ул. „ТЕЦ Изток“ №1 **да заплати на Б. А. Ц. с ЕГН******* с адрес гр. Русе, ***** сумата от 933лв. разноски за настоящото производство.

ОСЪЖДА „Топлофикация Русе“ АД ЕИК117005106, представлявано от изпълнителния директор Севдалин Желев, със седалище и адрес на управление гр. Русе, ул. „ТЕЦ Изток“ №1 **да заплати по сметка на Районен съд - Русе** държавна такса върху уважените иски в общ размер на **80лв.**

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Русе в двуседмичен срок считано от 07.03.2024г.

Съдия при Районен съд – Русе: _____